

บทที่ 3

แหล่งที่มาและการใช้เงินทุนของผู้เลี้ยงสุกร

จากการศึกษาการลงทุนเลี้ยงสุกรพบว่าจำเป็นต้องใช้เงินทุนมาก โดยเฉพาะค่าน้ำอาหารสุกรซึ่งประมาณ 60 - 70 % ของต้นทุนทั้งหมด นอกจากนี้ระยะเวลาที่ใช้เลี้ยงก็นานพอควร คือประมาณ 5 - 6 เดือนจึงจะมีขนาดขายได้ ฉะนั้นผู้เลี้ยงจำเป็นต้องหาเงินทุนให้พอเพียงกับการลงทุนเลี้ยง ในบทนี้จะศึกษาถึงที่มาของเงินทุน ที่มาของเงินทุนและชนิดของการกู้ยืม ที่มาของเงินทุนหมุนเวียน การใช้เงินทุน อัตราดอกเบี้ยการกู้ยืม หลักประกันการกู้ยืม ระยะเวลาชำระหนี้ ความสามารถในการชำระหนี้ ตลอดจนความต้องการเงินทุนและสินเชื่อของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ดังจะได้อธิบายโดยละเอียดต่อไป

3.1 แหล่งที่มาของเงินทุน ในการดำเนินธุรกิจของกิจการพบว่าที่มาของเงินทุนได้จาก 2 แหล่งคือ

- จากเจ้าของกิจการ หมายถึงเงินทุนที่ได้จากเจ้าของกิจการ หรือจากหุ้นส่วนของกิจการที่ร่วมกันลงทุน

- จากการกู้ยืม ได้แก่การกู้ยืมจากแหล่งต่างๆ ซึ่งก็มีเงื่อนไขการกู้ยืมต่างกันออกไป เช่น ในด้านหลักประกันการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาการกู้ยืม เป็นต้น

โดยทั่วไปถ้าเป็นกิจการขนาดเล็ก การใช้เงินทุนจากเจ้าของกิจการเพียงอย่างเดียวอาจทำได้โดยไม่ลำบาก แต่เมื่อกิจการขยายใหญ่ขึ้น จำเป็นต้องหาเงินทุนเพื่อมาใช้เพิ่มมากขึ้น โดยการกู้ยืมจากภายนอก

จากตัวอย่างที่ได้ศึกษา 140 ตัวอย่างพบว่า มีผู้ที่ใช้เงินทุนจากหุ้นส่วนตัวอย่างเดียวร้อยละ 38.57 และใช้เงินทุนจากหุ้นส่วนทั่วและจากการกู้ยืมร้อยละ 61.43 (ดูตารางที่ 10)

ในจำนวนผู้ใช้หุ้นส่วนทั่วดำเนินกิจการ ส่วนใหญ่จะเป็นกิจการขนาดเล็ก (เลี้ยงสุกรขนาด 50 - 199 ตัว) ซึ่งมีถึงร้อยละ 61.10 รองมาคือกิจการขนาดกลาง (เลี้ยงสุกรขนาด 200 - 499 ตัว) และกิจการขนาดใหญ่ (เลี้ยงสุกรตั้งแต่ 500 ตัวขึ้นไป) มีร้อยละ 27.78 และ 11.12 ตามลำดับ

สำหรับผู้ที่ใช้ทั้งหุ้นส่วนตัวและกู้ยืมมีถึงร้อยละ 61.43 ในจำนวนนี้เป็นกิจการขนาดเล็ก ร้อยละ 41.86 ขนาดกลางร้อยละ 34.88 และขนาดใหญ่ร้อยละ 23.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนผู้เลี้ยงสุกร ที่ใช้เงินทุนจากแหล่งต่างๆ ตามขนาดของฟาร์ม

ขนาดของฟาร์ม (ตัว)	หุ้นส่วนตัว		หุ้นส่วนตัวและกู้		รวม	
	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
50 - 199	33	61.10	36	41.86	69	49.29
200 - 499	15	27.78	30	34.88	45	32.14
500 ตัวขึ้นไป	6	11.12	20	23.26	26	18.57
รวม	54	100.00	86	100.00	140	100.00
ร้อยละของทั้งหมด	38.57		61.43		100.00	

3.2 แหล่งที่มาของเงินกู้และชนิดของการกู้

3.2.1 แหล่งที่มาของเงินกู้ แบ่งได้ 2 ชนิดคือ

ก. แหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกร ซึ่งมีการให้กู้ยืมในรูปแบบของเงินสด

ข. แหล่งเงินกู้จากนอกสถาบันการเงิน ได้แก่ บุคคลทั่วไป เช่นญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน นายทุนเงินกู้ นายทุนโรงร่ำ พอคอาหารสัตว์ เป็นต้น การกู้ยืมมีทั้งในรูปแบบเงินสดและสิ่งของ จากตารางที่ 11 พบว่า ในจำนวนผู้กู้ยืมทั้งสิ้น 86 ราย มีผู้กู้จากสถาบันการเงิน 42 ราย กู้จากแหล่งนอกสถาบันการเงิน 44 รายคิดเป็นร้อยละ 48.84 และ 51.16 ตามลำดับ ทั้งนี้มีผู้กู้เงินจากธนาคารพาณิชย์เป็นจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 34.88 และรองลงมาคือกู้จากนายทุนโรงร่ำ ร้อยละ 23.26

กูจากเพื่อนบ้านร้อยละ 18.60 และจากธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ร้อยละ 8.14 ตามลำดับ จากตัวอย่างที่สำรวจพบว่า ไม่มีการใช้เงินกูจากกลุ่มเกษตรกรเลย

เมื่อพิจารณาในแต่ละขนาดของฟาร์มพบว่า ในฟาร์มขนาดใหญ่มีผู้ใช้เงินกูจากธนาคาร-พาณิชย์มากที่สุดถึงร้อยละ 55 รองลงมาคือใช้เงินกูจากธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ถึงร้อยละ 15 เมื่อพิจารณาโดยเฉลี่ยส่วนใหญ่ผู้เลี้ยงในฟาร์มขนาดใหญ่ สามารถใช้เงินกูจากสถาบันการเงินได้ ถึงร้อยละ 70 มีเพียงร้อยละ 30 เท่านั้นที่ใช้เงินกูจากนอกสถาบันการเงิน การที่เป็นเช่นนี้เนื่อง จากผู้เลี้ยงในฟาร์มขนาดใหญ่มีหลักทรัพย์ที่สามารถใช้เป็นหลักประกันการกูได้ เช่น มีที่ดิน ทรัพย์สิน-อื่นๆ นอกจากนี้ฟาร์มใหญ่ ๆ ทั่วไปมักจะมีกิจการหลายด้าน เช่น มีการลงทุนทำไร่อ้อย, เลี้ยงเป็ด, ไก่ ทำให้ผู้ใหญ่อุ้กรู้สึกว่ามีความเสี่ยงภัยน้อย เพราะมีการกระจายการลงทุน ความสามารถในการ-ชำระหนี้มีสูง ซึ่งธนาคารมักจะยินดีให้กู

ในฟาร์มขนาดกลาง พบว่ามีการใช้เงินกูจากสถาบันการเงินและนอกสถาบันการเงิน ในร้อยละที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 50 โดยมีการกูจากธนาคารพาณิชย์สูงสุดร้อยละ 43.33 รองมาคือ กูจากนายทุนโรงร่ำร้อยละ 26.67 กูจากเพื่อนบ้านร้อยละ 23.33 ตามลำดับ

ในฟาร์มขนาดเล็ก พบว่าผู้เลี้ยงส่วนใหญ่ใช้เงินกูจากนอกสถาบันการเงินถึงร้อยละ 63.89 มีเพียงร้อยละ 36.11 เท่านั้นที่กูจากสถาบันการเงิน การใช้เงินกูมีการกูจากนายทุน-โรงร่ำมากที่สุดถึงร้อยละ 27.78 รองลงมาคือกูจากเพื่อนบ้านร้อยละ 19.44 และกูจากธนาคาร-พาณิชย์ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

จากการสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงสุกรพบว่า การที่ผู้เลี้ยงสุกรนิยมกูจากนายทุนโรงร่ำ เนื่องจาก คนไม่มีหลักทรัพย์ไปค้ำประกันถ้าจะกูยืมจากธนาคาร การกูจากนายทุนโรงร่ำไม่จำเป็นต้องมีหลัก-ทรัพย์ และไ้ทุนตามต้องการ ทันต่อเวลา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้ที่กูจากสถาบันการเงินมักจะมีปัญหา เนื่อง-จากเงินที่ได้จำนวนน้อยไม่พอเพียง และมีระเบียบวิธีการยุ่งยากอีกด้วย

ตารางที่ 11

แหล่งเงินทุนของผู้เลี้ยงสุกรขุน

แหล่งเงินทุน	ขนาดของฟาร์ม						รวม	ร้อยละ
	50 - 199		200 - 499		500 ขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
<u>สถาบันการเงิน</u>	<u>13</u>	<u>36.11</u>	<u>15</u>	<u>50.00</u>	<u>14</u>	<u>70.00</u>	<u>42</u>	<u>48.84</u>
ธนาคารพาณิชย์	6	16.67	13	43.33	11	55.00	30	34.88
ธ.ก.ส.	4	11.11	-	-	3	15.00	7	8.14
สหกรณ์การเกษตร	3	8.33	2	6.67	-	-	5	5.82
กลุ่มเกษตรกร	-	-	-	-	-	-	-	-
<u>นอกสถาบันการเงิน</u>	<u>23</u>	<u>63.89</u>	<u>15</u>	<u>50.00</u>	<u>6</u>	<u>30.00</u>	<u>44</u>	<u>51.16</u>
นายทุนโรงร่ำ	10	27.78	8	26.67	2	10.00	20	23.26
ญาติ	4	11.11	-	-	1	5.00	5	5.81
เพื่อนบ้าน	7	19.44	7	23.33	2	10.00	16	18.60
พ่อค้าอาหารสัตว์	2	5.56	-	-	1	5.00	3	3.49
รวมทั้งสิ้น	36	100.00	30	100.00	20	100.00	86	100.00

3.2.2 ชนิดของการกู้ การกู้ยืมแบ่งได้เป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ

ก. การกู้เป็นเงินสด การกู้ในรูปแบบเงินสดสามารถกู้ได้จากเอกชนทั่วไปทั้งที่อยู่ในสถาบันการเงินและนอกสถาบันการเงิน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ จะอยู่ในระดับต่ำกว่าจากแหล่งนอกสถาบันการเงิน สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากนอกสถาบันการเงิน มักจะเป็นอัตราดอกเบี้ยตามท้องถิ่นนั้น ๆ หรือตามแต่จะตกลงกันระหว่างผู้ให้กู้กับผู้กู้

ข. การกู้เป็นสิ่งของ สิ่งของที่กู้ยืมในที่นี้หมายถึง อาหารสัตว์ หรือ พันธุ์สัตว์ ตลอดจนเวชภัณฑ์ต่าง ๆ ผู้ที่ให้กู้เป็นสิ่งของมักจะโคแก นายทุนโรงร่ำ หรือชาวบ้านทั่วไปเรียกว่า เก้าแกโรงร่ำ หรือเจ้าของโรงสีข้าว ซึ่งมีทั้งร่ำและปลายข้าวที่เป็นอาหารหลักของสุกรอยู่พร้อม

มีการให้กู้ยืมเป็นสิ่งของอีกลักษณะหนึ่งซึ่งเรียกว่า "การเกี่ยว" นายทุนประเภทนี้จะทำการให้เกี่ยวแก่ผู้มาซื้อเชื้อสิ่งของ ซึ่งเรียกว่า "ลูกเกี่ยว" ราคาสิ่งของที่คิดจากลูกเกี่ยวย่อมแพงกว่าการขายเงินสด ซึ่งส่วนที่สูงกว่าคือดอกเบี้ยนั่นเอง การกู้ยืมโดยวิธีการนี้อธิบายได้ดังนี้คือ

การกู้โดยวิธีการเกี่ยว

การเลี้ยงโคโดยใช้ทุนจากการยอมเป็นลูกเกี่ยวนี้ เป็นที่นิยมกันมากในระดัชมหาบ้านทั่วไปที่เลี้ยงสุกรเป็นอาชีพหลัก โดยที่ผู้เลี้ยงมีทุนน้อย ซากหมูหมอนเวียนในการใช้เลี้ยงสุกร

"การเกี่ยว" หมายถึงวิธีการเชื่อในรูปแบบของสิ่งของ โคแก อาหารสัตว์ พันธุ์สัตว์ เวชภัณฑ์ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้ให้เกี่ยว โดยที่จะมีการชำระเงินเมื่อทำการขายสุกรโคแล้ว ทั้งนี้ เมื่อโคที่ผู้เลี้ยงสุกรจะขายสุกรจะทองแจงให้ผู้ให้เกี่ยวทราบล่วงหน้า เพื่อทำการชำระบัญชีที่ค้างกันอยู่ สำหรับวิธีการขาย การกำหนดราคาขายและอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างกัน

ผู้ที่เป็นลูกเกี่ยวจะต้องมีโรงเรือนและคอกอยู่แล้ว คือ มีทุนประจำอยู่แล้วนั่นเอง ซากหมูหมอนเวียนที่จะมาใช้เลี้ยง การตกลงกันมักจะกระทำโดยไม่มีหลักประกันแต่อย่างใด ใจการเชื่อใจไว้วางใจกันมากกว่า โดยเฉพาะมักจะเป็นผู้ที่อยู่ในละแวกบ้านเดียวกัน

ในการขายสุกรที่โตขนาดแล้ว อาจมีการตกลงกันล่วงหน้าว่าจะต้องให้ผู้เกี่ยว
เป็นผู้คิกคอกขายให้ และติดตามทวงหนี้การชำระเงินให้ด้วย หรือลูกเกี่ยวจะเป็นผู้คิกคอกขายเอง
ก็ได้ แลวแต่ขอตกลงระหว่างกัน แต่จากการสอบถามพบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้เลี้ยงมักจะให้ผู้ให้เกี่ยว
เป็นผู้คิกคอกให้คนมาซื้อมากกว่า ทั้งนี้เพื่อคักปัญหาเรื่องการหาคนมาซื้อสุกรและการติดตามทวงหนี้
ค่าสุกร โดยราคาซื้อขายจะใช้ราคาตลาดซึ่งทราบกันทั่วไปในละแวกนั้น ซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน

ผู้เลี้ยงสุกรโดยวิธีการเกี่ยวนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้เลี้ยงขนาดเล็กและขนาดปาน-
กลาง ฐานะการเงินอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมีปัญหา ผู้เลี้ยงสุกรเป็นอาชีพมักจะทำ
ทวนเกี่ยวไปเพราะมีคอกโรงเรือนอยู่แล้ว ถ้าไม่ทำก็ไม่รู้จะประกอบอาชีพอื่นใดที่ตนถนัด

จากตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษารายจำนวน 140 ตัวอย่างพบว่ามีผู้เลี้ยงโดยวิธีการ
เกี่ยว 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 เลี้ยงโดยวิธีการใช้ทุนส่วนตัวอย่างเกี่ยวจำนวน 54 ราย
คิดเป็นร้อยละ 38.57 และผู้เลี้ยงโดยใช้ทุนส่วนตัวบางส่วนและกู้เงินเป็นบางส่วน มีจำนวน
66 ราย หรือร้อยละ 47.14 ของทั้งหมด ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12

แสดงจำนวนผู้เลี้ยงสุกรโดยการใช้เงินทุนจากการเกี่ยวแยกตามขนาดของฟาร์ม

ขนาดของฟาร์ม	เกี่ยว	ทุนส่วนตัว	ทุนส่วนตัว + กู้	รวม
50 - 199	11	33	25	69
200 - 499	7	15	23	45
500 - 999	2	3	11	16
1,000 ขึ้นไป	-	3	7	10
รวม	20	54	66	140 (ราย)
ร้อยละ	14.29	38.57	47.14	100.00

เมื่อพิจารณาตามขนาดของฟาร์มพบว่า การเลี้ยงโดยวิธีการเลี้ยงมีมากในฟาร์มขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งเลี้ยงสุกรตั้งแต่ 50 - 199 และ 200 - 499 ตัว ส่วนการเลี้ยงโดยทุนส่วนตัวนั้นมีมากที่สุดทั้งในฟาร์มขนาดเล็ก รองลงมาคือฟาร์มขนาดกลางเช่นกัน สำหรับการเลี้ยงโดยทุนส่วนตัวและกึ่งบางส่วนมีกระจายอยู่ทุกขนาดของฟาร์ม

ข้อดีและข้อเสียในการเลี้ยงโดยใช้วิธีเลี้ยง

ก. ในแง่ผู้เลี้ยง

- ข้อดี
1. ผู้เลี้ยงสามารถมีเงินทุนมาใช้หมุนเวียนในการเลี้ยงสุกร โดยเฉพาะในค่านพันธุ์สัตว์และอาหารสัตว์ แม้นผู้เลี้ยงจะไม่ต้องมีหลักทรัพย์สินค้ำประกันก็สามารถมีเงินทุนมาใช้เลี้ยงได้
 2. ในแง่ความเสี่ยงในการขาย ผู้เลี้ยงไม่ต้องเสี่ยงว่าสุกรที่เลี้ยงจะขายได้หรือไม่ เนื่องจากผู้ให้เกี้ยวเป็นผู้หาตลาดให้อยู่แล้ว ในกรณีที่มีข้อตกลงว่าจะเป็นผู้จัดการขายให้ควย
 3. ในกรณีที่ผู้เลี้ยงใช้วิธีการกู้เงินมาลงทุนเลี้ยงสุกร ผู้เลี้ยงต้องรับภาระดอกเบี้ยตลอดเวลาที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ทันกำหนด แต่ถ้าใช้วิธีการเลี้ยง ผู้เลี้ยงไม่ต้องรับภาระดอกเบี้ยคงรับแต่ภาระหนี้เงินเชื่อค่าอาหารซึ่งเป็นจำนวนคงที่ แม้นในกรณีที่เกิดเหตุสุดวิสัยบางอย่าง เช่น ในการขายสุกรโดยผ่านผู้ให้เกี้ยวเป็นผู้จัดการ ถ้าเกิดการโกงโดยที่พ่อค้าจับสุกรไปแล้วไม่จ่ายเงิน เป็นหน้าที่ผู้ให้เกี้ยวจะติดตามหนี้เอง ไม่เกี่ยวกับผู้เลี้ยง
- ข้อเสีย
1. ผู้เลี้ยงจะมีต้นทุนการผลิตสุกรสูง ทั้งนี้เนื่องจากต้องซื้ออาหารสัตว์ในราคาที่แพงกว่าปกติ กล่าวคือผู้ให้เกี้ยวจะบวกดอกเบี้ยเงินเชื่อค่าอาหารสัตว์รวมอยู่ในราคาอาหารสัตว์อยู่แล้ว จากการสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงซึ่งใช้วิธีการเลี้ยงพบว่าโดยทั่วไปราคาอาหารสัตว์ที่เกี้ยวมาจะสูงกว่าราคาซื้อเงินสดประมาณร้อยละ 2 - 3 ต่อเดือน
 2. การชะลอการขายสุกรในช่วงราคาสุกรตกต่ำ ผู้เลี้ยงมักจะไม่สามารถทำได้

เพราะนายทุนมักจะเร่งรัดให้ขาย ทั้งนี้เนื่องจากต้องการเงินมาใช้หมุนเวียน
เช่นกัน นอกจากนี้ยังเลี้ยงสุกรนานวันต้นทุนค่าอาหารก็ยิ่งสูง และราคา
อาหารก็สูงกว่าราคาปกติอยู่แล้วผู้เลี้ยงจึงถูกบีบบังคับโดยทางอ้อมให้ต้อง
รีบขายสุกร แม่นว่าจะขายได้ในราคาต่ำ

3. คุณภาพของอาหารสัตว์ที่เกี่ยวข้องมาไ้จะเป็นอย่างไรก็ต้องยอมรับ แม้ว่าคุณภาพ
จะไม่ดีและราคาสูง ทั้งนี้เพราะไม่มีทางเลือก ซ่อนันที่ว่าสำคัญมากต่อต้นทุน
การผลิต เนื่องจากคุณภาพอาหารมีผลต่อการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพ
การเปลี่ยนอาหาร เป็นเนื้ออย่างยิ่ง

ข. ในค่านายทุนผู้ให้เกี้ยว

ข้อที่

1. สามารถมีกำไรเพิ่มจากการขายอาหารสัตว์ในราคาที่สูงกว่าปกติ ผู้ให้เกี้ยว
จะมีกำไรถึง 2 ช่วง คือกำไรปกติจากการขายสด และกำไรจากราคาที่สูง
กว่าราคาขายสด ซึ่งก็คือราคาที่ให้เกี้ยวนั่นเอง
2. ในการให้เกี้ยวโดยมีข้อตกลงว่าถ้าสุกรโตขนาดขายจะต้องขายให้ผู้ให้เกี้ยว
โดยนายทุนจะเป็นผู้เรียกพ่อค้ารับซื้อสุกรมาจับไป ผู้ให้เกี้ยวอาจได้รับผลประโยชน์
จากพ่อค้าที่มารับซื้ออีกทอดหนึ่งในฐานะเป็นผู้ช่วยรวบรวมสุกรให้ บางครั้ง
ผู้ให้เกี้ยวอาจจะเป็นผู้รวบรวมขายส่งสุกรมีชีวิต เสียเองด้วย ซึ่งก็จะได้กำไร
อีกทอดหนึ่ง
3. ในค่านความเสี่ยง แม้ว่าในลักษณะการให้เชื้อสิ่งของ จะไม่ต้องใช้หลักประกัน
แต่ตามข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ให้เกี้ยวก็มีหลักประกันเช่นกัน แต่อยู่ในรูปของสุกรมีชีวิต
ซึ่งก็แปรสภาพเป็นเงินได้ทันที ฉะนั้นเท่ากับผู้ให้เกี้ยวก็ไม่เสี่ยงภัยจนเกิน
ไปนัก
4. สามารถหมุนเวียนอาหารสัตว์ เช่น พวกรำ ปลายข้าวที่มีคุณภาพไม่ดี หรือเก่า
ในยามที่มีค่างสต็อคมากโดยวิธีการให้เกี้ยวสิ่งของ เป็นการระบายของโดยขาย
ไ้ในราคาสูง

ข้อเสีย

1. ในยามที่ราคาสุกรมีชีวิตตกต่ำ ผู้ขายขายสุกรขาดทุนโอกาสที่จะไม่ได้รับการชำระหนี้มีมาก และก็ไม่มียกเลิกประกันอื่นใดอีกถ้าได้ขายสุกรไปหมดแล้ว
2. ในกรณีที่ผู้ให้เกี่ยวเป็นผู้จัดการขายสุกรด้วย ถ้าเกิดการโกงขึ้น ผู้ให้เกี่ยวต้องรับผิดชอบติดตามหนี้เองโดยที่ผู้เกี่ยวไม่เกี่ยวด้วย ผลจะเป็นอย่างไรผู้ให้เกี่ยวต้องรับผิดชอบฝ่ายเดียว ในขณะที่ผู้เกี่ยวไม่รับรู้ด้วยคงชำระบัญชีตามราคาที่ได้ตกลงขายเรียบร้อยแล้ว แม้จะไม่ได้รับตัวเงินที่แท้จริงแต่อย่างใด นั่นคือต้องรับภาระตามหนี้แต่ตามลำพัง

3.3 ที่มาของเงินทุนหมุนเวียน

เมื่อพิจารณาที่มาของเงินทุนหมุนเวียนของผู้เลี้ยงสุกร โดยพิจารณาในแง่ที่ว่าเงินทุนที่ใช้ดำเนินการมาจากทุนส่วนตัว จากทุนส่วนตัวบางส่วนและกู้บางส่วน หรือจากการกู้ยืมทั้งหมด พบว่าผู้เลี้ยงร้อยละ 38.57 เลี้ยงโดยใช้ทุนส่วนตัวทั้งหมด ผู้เลี้ยงร้อยละ 58.57 เลี้ยงโดยใช้ทุนส่วนตัวบางส่วนและกู้บางส่วน สำหรับผู้เลี้ยงโดยใช้เงินทุนหมุนเวียนจากการกู้ทั้งหมดมีเพียงร้อยละ 2.86 (จากตารางที่ 13)

เมื่อพิจารณาค่าขนาดของฟาร์มพบว่า การเลี้ยงโดยใช้ทุนส่วนตัวบางส่วนและกู้ยืมบางส่วน มีจำนวนมากที่สุดในทุกระดับฟาร์ม กล่าวคือถึงร้อยละ 49.28, 62.22 และ 76.92 ตามฟาร์มขนาดเล็ก (50 - 199), ขนาดกลาง (200 - 499) และขนาดใหญ่ (500 ตัวขึ้นไป) ตามลำดับ

สำหรับการเลี้ยงโดยใช้ทุนส่วนตัวทั้งหมดมีมากที่สุดในฟาร์มขนาดเล็ก ถึงร้อยละ 47.83 ของจำนวนผู้เลี้ยงในฟาร์มขนาดเล็ก

สำหรับการเลี้ยงโดยใช้การกู้ทั้งหมดนั้น มีเฉพาะในฟาร์มขนาดเล็กและขนาดกลาง เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 2.89 และ 4.45 ตามลำดับ ผู้ที่กู้ทั้งหมดนี้ได้แก่ ผู้เลี้ยงที่มีเพียงคอกและโรงเรือน ส่วนทุนดำเนินการทุกอย่างนับแต่ พันธุ์ตัว อาหาร ยา ผู้ใหญ่เป็นผู้ออกให้ทั้งสิ้น

ตารางที่ 13

ที่มาของเงินทุนหมุนเวียนของผู้เลี้ยงสุกร

ที่มาของเงินทุน	ขนาดของฟาร์ม						รวม (ราย)	ร้อยละ
	50 - 199		200 - 499		500 ขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ทุนส่วนตัวทั้งหมด	33	47.83	15	33.33	6	23.08	54	38.57
2. ทุนส่วนตัวบางส่วน กู้บางส่วน	34	49.28	28	62.22	20	76.92	82	58.57
3. กู้ทั้งหมด	2	2.89	2	4.45	-	-	4	2.86
รวม	69	100.00	45	100.00	26	100.00	140	100.00

3.4 การใช้จ่ายเงินกู้

พบว่าการกู้ยืมเงินของผู้เลี้ยงสุกร มีการใช้เงินที่กู้ได้ไปในการเลี้ยงสุกรอย่าง
เดียวร้อยละ 62.65 ใช้เลี้ยงสุกรและใช้ในกิจการอื่นร้อยละ 37.35 สำหรับกิจการอื่นได้แก่
ใช้เลี้ยงสัตว์อื่น เช่น เป็ด ไก่ มา ปลา คิดเป็นร้อยละ 14.46 ใช้ในการครองชีพร้อยละ 9.64
ใช้หนี้สินเดิมร้อยละ 4.82 และใช้ในกิจการอื่น ๆ ได้แก่ การค้าขาย การลงทุนในการเพาะปลูก
ร้อยละ 8.43

สำหรับในการเลี้ยงสุกรพบว่า ร้อยละ 83.13 ใช้เงินกู้ไปในการหมุนเวียน
คือ พันธุ์สัตว์และอาหารสัตว์ อีกร้อยละ 16.87 ใช้เงินกู้ไปในการหมุนเวียนและทุนประจำ
คือ ใช้สร้างคอกและซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ กว

3.5 อัตรากอเบี้ย

อัตรากอเบี้ยตามแหล่งเงินกูพบว่า อัตรากอเบี้ยเงินกูจากเอกชนทั่วไปอยู่ในระดับสูงกว่าอัตรากอเบี้ยของสถาบันการเงิน ดังแสดงในตารางที่ 14 ซึ่งได้แสดงไว้ตามลำดับของอัตรากอเบี้ย

ตารางที่ 14

อัตรากอเบี้ยจากแหล่งเงินกูต่าง ๆ

แหล่งเงินกู	อัตรากอเบี้ยเฉลี่ยรายปี (ร้อยละ)
นายทุนโรงร่า	44.71
พ่อค้าในท้องถิ่น	27.00
เพื่อนบ้าน	24.12
ญาติ	24.00
ธนาคารพาณิชย์	18.00
ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ	12.00
สหกรณ์การเกษตร	12.00

ตารางที่ 15

อัตรากอเบี้ยเงินกู้ของผู้เลี้ยงสุกรตามขนาดของฟาร์ม

ขนาด ของฟาร์ม	อัตรากอเบี้ย เฉลี่ยทั้งหมด ต่อปี	จำนวนผู้เลี้ยงสุกรที่เสียกอเบี้ยในอัตราก่าง ๆ กัน							รวม
		ต่ำกว่า 11	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	60 ขึ้นไป	
50 - 199	26.25	-	14	12	-	10	-	-	36
200 - 499	22.89	-	16	5	1	8	-	-	30
500 ขึ้นไป	21.97	-	14	3	1	2	-	-	20
รวมทุกขนาดฟาร์ม		-	44	20	2	20	-	-	86

ตารางที่ 16

อัตราร้อยละของผู้เลี้ยงสุกรที่เสียกอเบี้ยในอัตราก่าง ๆ แยกตามขนาดของฟาร์ม

ขนาด ของฟาร์ม	อัตราร้อยละของผู้เลี้ยงสุกรที่เสียกอเบี้ยในอัตราก่าง ๆ							รวม
	ต่ำกว่า 11	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	60 ขึ้นไป	
50 - 199	-	38.89	33.33	-	27.78	-	-	100
200 - 499	-	53.33	16.67	5.33	26.67	-	-	100
500 ขึ้นไป	-	70.00	15.00	5.00	10.00	-	-	100
ร้อยละของยอด รวมทุกขนาด ของฟาร์ม	-	51.16	23.26	2.32	23.26	-	-	100

จากตารางที่ 15 แสดงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้โดยเฉลี่ย และแยกออกตามขนาดของฟาร์มพบว่า อัตราดอกเบี้ยในฟาร์มขนาดเล็ก, กลางและใหญ่ เป็นดังนี้คือ ร้อยละ 26.25, 22.89 และ 21.97 ตามลำดับ จะเห็นว่าฟาร์มขนาดใหญ่มีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากส่วนใหญ่สามารถกู้เงินได้จากสถาบันการเงิน ซึ่งคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยจากแหล่งนอกสถาบันการเงิน

เมื่อพิจารณาถึงระดับอัตราดอกเบี้ยที่ต่างกัน ประกอบกับจำนวนรายของผู้เลี้ยงสุกรที่สูญเสียดอกเบี้ยในอัตราต่างกัน พบว่า

ผู้เลี้ยงสุกรที่เสียดอกเบี้ยในอัตราระหว่างร้อยละ 11 - 20 คอปี มีมากที่สุดถึง 44 รายจากจำนวนทั้งสิ้น 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.16

สำหรับผู้ที่เสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 21 - 30 และ 41 - 50 มีจำนวนเท่ากัน คือ 20 ราย จาก 86 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 23.26

อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 31 - 40 มีผู้เสียดอกเบี้ยในอัตราน้อยที่สุด คือมีเพียง 2 รายเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 2.32 ของทั้งหมด

ในกรณีพิจารณาแยกตามขนาดของฟาร์ม จะเห็นว่าทั้งฟาร์มขนาดเล็ก, กลางและใหญ่ต่างมีจำนวนผู้เสียดอกเบี้ยมากที่สุดในระดับอัตราร้อยละ 11 - 20 คอปี แต่ในกรณีอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น คือ ระหว่าง 21 - 30 และ 41 - 50 ในฟาร์มขนาดเล็กมีจำนวนถึงร้อยละ 33.33 และ 27.78 ในขณะที่ฟาร์มขนาดใหญ่มีเพียงร้อยละ 15 และ 10 ตามลำดับ

3.6 หลักประกันการกู้

การกู้ยืมจากสถาบันการเงิน คือ จากธนาคารพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ส่วนใหญ่จะขอสิ่งทราบดีกว่า เช่น ที่ดิน บ้านที่อยู่อาศัย เป็นหลักประกัน มีจำนวนน้อยรายมากที่ใช้บุคคลค้ำประกัน

การกู้ยืมจากแหล่งนอกสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่ไม่มีการใช้หลักทรัพย์สินค้ำประกัน ใช้ความไว้วางใจ และความคุ้นเคยชอบพอกันเป็นการส่วนตัว ในรายที่นายทุนโรงร่ำให้ลูกเกี้ยวกู้ยืมเงินหรือสิ่งของในการเลี้ยงสุกรก็เช่นกัน พบว่าไม่มีการใช้หลักทรัพย์สินค้ำประกันแต่ประการใด คงอาศัยการคุ้นเคยเป็นเพื่อนบ้านไว้วางใจกันและเคยให้เกี้ยวกันเป็นประจำอยู่แล้ว

3.7 ระยะเวลาชำระหนี้

ในกรณีที่กู้จากธนาคารพาณิชย์ จะอยู่ในรูปแบบของเงินเบิกเกินบัญชี ซึ่งเป็นการกู้ระยะสั้นภายใน 1 ปี มีการคอสัญญากันทุกปี สำหรับการกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบว่าเป็นการกู้แบบระยะสั้น ชำระภายใน 1 ปีเช่นกัน เป็นการกู้เพื่อนำเงินมาใช้หมุนเวียนซื้ออาหารสัตว์และพันธุ์สุกร การกู้จากสหกรณ์การเกษตรก็เช่นเดียวกันเป็นการกู้ระยะสั้นชำระภายใน 1 ปี

สำหรับการกู้จากญาติ พี่น้อง หรือเอกชนต่าง ๆ ส่วนใหญ่ตอบว่าจะชำระเมื่อขายสุกรขุนได้ ซึ่งชำระภายใน 6 เดือน ไม่เกิน 1 ปี (ระยะเวลาใช้เลี้ยงสุกรขุนประมาณ 5 - 6 เดือนก็โตโตขนาดส่งตลาดแล้ว)

3.8 ความสามารถในการชำระหนี้

ผู้เลี้ยงสุกรร้อยละ 63.95 มีความสามารถที่จะชำระหนี้ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดมีเพียงร้อยละ 36.05 เท่านั้นที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด และส่วนมากเนื่องมาจากขายสุกรขาดทุน โดยเฉพาะในเวลาที่ราคาสุกรเกิดการตกต่ำ

ในจำนวนผู้เลี้ยงสุกรในแต่ละขนาดของฟาร์มพบว่า ในฟาร์มขนาดกลางและขนาดเล็กมีจำนวนผู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดถึงร้อยละ 36.11 และ 46.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 17

ความสามารถในการชำระหนี้ของผู้เลี้ยงสุกร

ขนาดของฟาร์ม	จำนวนผู้เป็นหนี้ (ราย)	สามารถชำระหนี้ใน 1 ปี		ไม่สามารถชำระหนี้ใน 1 ปี		รวมร้อยละ
		ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ	
50 - 199	36	23	64.89	13	36.11	100.00
200 - 499	30	16	53.33	14	46.67	100.00
500 ขึ้นไป	20	16	80.00	4	20.00	100.00
	86	55	63.95	31	36.05	100.00

3.9 ความต้องการเงินกู้และสินเชื่อ

จากการสอบถามความต้องการกู้ยืมจากผู้เลี้ยงสุกรพบว่า ร้อยละ 32.65 บอกว่าไม่ต้องการกู้และไม่คิดจะกู้ เนื่องจากไม่เกิดครอนเรื่องทุนบาง ไม่คิดจะขยายกิจการเพิ่มบ้าง ตลอดจนไม่อยากเป็นหนี้ต้องเสียดอกเบี้ย และเสี่ยงต่อการถูกยึดทรัพย์ ถ้าตนไม่สามารถหาเงินชำระหนี้ได้ทันเวลา

สำหรับผู้ที่ต้องการกู้มีถึงร้อยละ 67.35 ในจำนวนนี้มีผู้ต้องการกู้ยืมในรูปของเงินสด ร้อยละ 81.40 ต้องการกู้ยืมในรูปของสิ่งของร้อยละ 5.81 และร้อยละ 12.79 ต้องการกู้ยืมทั้งในรูปของเงินสดและสิ่งของ

ในจำนวนผู้ต้องการสินเชื่อนี้ มีวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการเลี้ยงสุกรอย่างเกี่ยว โดยเฉพาะค่านอาหาร พันธุ์และเวชภัณฑ์ มีถึงร้อยละ 65.35

ผู้ที่ต้องการกู้เพื่อใช้ลงทุนในสินทรัพย์ประจำ เพื่อขยายฟาร์ม สร้างคอก โรงเรือนเลี้ยงสุกรมีร้อยละ 28.71 และที่เหลือร้อยละ 5.44 ต้องการกู้เพื่อนำไปใช้หนี้สินเดิม กู้เพื่อบริโภคนส่วนตัวและกู้เพื่อใช้ในกิจการอื่น ๆ เช่นค้าขาย เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

จากการถามถึงความชอบในการที่จะกู้เงินจากแหล่งใดพบว่า ร้อยละ 51.81 ชอบที่จะกู้จากธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้เพราะดอกเบี้ยถูกและสามารถกู้ได้ในรูปเงินเบิกเกินบัญชี ซึ่งถ้าจำเป็นก็ไม่จำเป็นต้องใช้ ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยตลอดช่วงระยะเวลาเหมือนกู้จากแหล่งอื่น ๆ

ผู้เลี้ยงที่นิยมกู้จากเพื่อนบ้านมีร้อยละ 22.89 ทั้งนี้เนื่องจากเห็นว่าสะดวก กู้ได้จำนวนเงินมากพอเพียงกับความต้องการ และประการสำคัญคือไม่จำเป็นต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน สำหรับผู้ที่นิยมกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรฯ มีร้อยละ 7.24 และผู้ที่ชอบกู้จากญาติพี่น้องมีร้อยละ 7.24 และกู้จากนายทุนโรงร่ำร้อยละ 4.82 และที่เหลือร้อยละ 6.00 ชอบที่จะกู้จากแหล่งอื่น ๆ เช่น จากสหกรณ์ร่ำสามพราน จากเครดิตยูเนียน เป็นต้น

12
เครดิตยูเนียน เป็นการรวมกลุ่มของผู้ที่อยู่ในศาสนาโรมันคาทอลิกด้วยกัน ทั้งนี้จะมีกฎารรวมเงินกันในลักษณะเช่นเดียวกับการฝากออมทรัพย์และนำเงินไปทาลประโยชน์โดยให้สมาชิกกู้ ผู้ที่จะกู้เสียดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อเดือน

เมื่อถามถึงปัญหาเกี่ยวกับการใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินพบว่า ผู้เลี้ยงสุกรที่ไม่กู้เงินจากสถาบันการเงิน ทั้งนี้เป็นเพราะส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 48.28 ไม่มีหลักทรัพย์ที่จะใช้ค้ำประกันเงินกู้ ร้อยละ 17.24 เห็นว่าจำนวนเงินที่กู้ไม่พอเพียงกับความต้องการ และร้อยละ 17.24 เช่นกันเห็นว่ายุ่งยากในขั้นตอนและระเบียบการต่าง ๆ ร้อยละ 5.17 เห็นว่าการกู้เงินได้ไม่ทันกับความต้องการ ส่วนที่เหลือร้อยละ 2.07 เป็นผู้ที่ไม่สนใจและไม่ทราบมาก่อน